

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319204578
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2319204578.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom zo sudcov – predsedu: JUDr. Peter Duman a členov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Róbert Foltán v sporovej veci žalobcu: ZSE Energia, a. s., IČO: 36 677 281, Čulenova 6, Bratislava, zast.: Mgr. et Mgr. Adam Vrbecký, usadený euroadvokát, Grösslingová 5, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, o 765,90 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 08.12.2022, č. k. 17Csp/199/2019-342 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Galanta z 15.12.2022, č. k. 17Csp/199/2019-357, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok sa v znení opravného uznesenia potvrdzuje.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému nárok na náhradu 100 % trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyslovil povinnosť žalovaného zaplatiť sumu vo výške 765,90 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 297,31 € od 18.10.2018 do 25.10.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 1 109,12 € od 26.10.2018 do 26.11.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 958,64 € od 27.11.2018 do 28.12.2018, vo výške 5 % ročne zo sumy 808,16 € od 29.12.2018 do 07.02.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 765,90 € od 08.02.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I) a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II). Opravným uznesením odstránil nedostatok v označení žalobcu v záhlaví rozsudku.

2. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav takto:

3. Žalovaný telefonicky kontaktoval žalobcu z dôvodu, že na odbernom mieste C. D. XXX bola odpojená dodávka elektrickej energie. Žalovaný sa vyjadril takým spôsobom, že žalobcu požiadal o uzavretie zmluvy o dodávke elektrickej energie čo najskôr, pretože sa na predmetnom odbernom mieste nachádzajú nájomcovia. Žalovaný oznámil, že žiadosť o prepis odberateľa odoslal žalobcovi už 01.08.2016, avšak zamestnankyňa žalobcu žalovanému oznámila, že tá zmluva bola stornovaná pravdepodobne z toho dôvodu, že predchádzajúca odberateľka nepožiadala o zrušenie zmluvy o dodávke elektriny a v tom prípade nie je možné uzavrieť novú zmluvu na to isté odberné miesto. Žalovaný tiež oznámil, že novú žiadosť o uzavretie zmluvy na dodávku elektriny odoslal žalobcovi 21.09.2016 a požiadal o jej urýchlené prijatie už z vyššie uvedených dôvodov. Následne zamestnankyňa žalobcu uviedla žalovanému, že preverí, v akom štádiu je jeho žiadosť a že ho bude kontaktovať telefonicky o týždeň. Dohodou o preddavkových platbách sa strany sporu dohodli, že žalovaný bude za dodávku elektriny platiť žalobcovi mesačné preddavky vo výške 80 € od 16.01.2017 do 15.09.2017. Z vyúčtovacej faktúry z 03.10.2018, č. 7210828999 vyplýva, že žalovaný od 29.11.2017 do 03.10.2018 uhradil žalobcovi 10 preddavkových platieb vo výške 100 €, t. j. celkom 1 000 €, čo potvrdzujú aj priložené

potvrdenia o vykonaných platbách, ktoré žalovaný vykonával prevažne zložením sumy v hotovosti na účet žalobcu. Platby boli vykonané v dňoch 29.11.2017, 09.02.2018, 12.03.2018, 09.04.2018, 11.05.2018, 08.06.2018, 04.07.2018, 09.08.2018, 05.09.2018 a 03.10.2018. Z vyúčtovacej faktúry ďalej vyplýva, že celková cena za dodávku a distribúciu elektriny s DPH v období od 01.11.2017 do 30.09.2018 predstavuje sumu 2 197,31 €. Keďže za toto obdobie žalovaný uhradil preddavky vo výške 900 €, mal žalobcovi uhradiť ešte sumu 1 357,21 €. Po vystavení vyššie uvedenej faktúry došlo zo strany žalovaného k čiastočným plneniam spolu vo výške 531,39 €, tak ako to uvádza žalobca, pričom žalovaný túto skutočnosť nespochybňoval. Žalovaný zvyšok svojho dlhu vo výške 765,90 € nezaplatil na základe predžalobnej výzvy zo dňa 02.10.2019.

4. Súd prvej inštancie právne posúdil zistený skutkový stav podľa § 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a 2, § 44 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 15 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 17 ods. 1 písm. d), § 17a ods. 2, § 26 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. takto:

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že v predmetnom konaní ide o spotrebiteľský spor, keďže na jednej strane vystupuje dodávateľ, ktorý konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V prvom rade súd uvádza, že sa nestotožnil námietkou žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu, keďže žalobcom je ZSE Energia, a.s., ktorá uzatvárala zmluvu so žalovaným. Žalobcu zastupuje na základe zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 1. 7. 2018 (č. I. 7 spisu) spoločnosť M.B.A. Financie s.r.o. Predmetom zmluvy je úprava vzájomných práv a povinností pri súdnom vymáhaní pohľadávok žalobcu. Táto spoločnosť na základe bodu 3.6 zmluvy splnomocnila na zastupovanie žalobcu v súdnom konaní advokáta uvedeného v záhlaví tohto rozsudku (plnomocenstvo, č. I. 31 spisu). Splnomocniteľ bol síce v tomto plnomocenstve zastúpený spoločnosťou M.B.A. Financie s.r.o., to je ale v súlade s čl. 3 ods. 3.5 zmluvy o poskytovaní služieb, ktorou sa táto spoločnosť zaviazala vykonávať súdne vymáhanie v mene a na účet žalobcu a takto vystupovať aj voči súdom. Keďže tu ide o splnomocnenie udelené právnickej osobe, právo konať za splnomocniteľa vzniká nielen štatutárnemu orgánu tejto osoby, ale aj osobe, ktorej tento orgán udelí plnomocenstvo (§ 31 ods. 2 OZ), čo sa inak aj stalo plnomocenstvom z 25.09.2018 (č. I. 30). Navyše, spoločnosť M.B.A. Finance s.r.o. bola podľa čl. 3 ods. 3.6 zmluvy o poskytovaní služieb oprávnená vykonávať činnosť aj prostredníctvom osôb, ktorých na túto činnosť splnomocní alebo poverí. Následne sa súd musel vysporiadať so spornou otázkou, či medzi stranami sporu vznikla zmluva o združenej dodávke elektriny, ktorej existenciu žalovaný v konaní namietal. Na tomto mieste súd poukazuje, že zákon o energetike nevyžaduje na platnosť zmluvy o združenej dodávke elektriny písomnú formu. Predmetný zákon dokonca umožňuje uzavretie takejto zmluvy na diaľku, prostredníctvom jedného alebo viacerých prostriedkov diaľkovej komunikácie bez súčasnej fyzickej prítomnosti zmluvných strán. Proces uzatvorenia zmluvy na diaľku však v zákone o energetike nie je osobitne upravený a preto súd pri skúmaní procesu uzatvorenia zmluvy vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka. urýchlené vybavenie tejto žiadosti, nakoľko na predmetnom odbernom mieste bývajú nájomníci. Súd túto žiadosť žalovaného považuje za návrh na uzavretie zmluvy, keďže podľa názoru je táto žiadosť dostatočne určitá, pričom vôľa žalovaného nepochybne smeruje k uzatvoreniu zmluvy o združenej dodávke elektriny. V priebehu konania bolo preukázané, že žalovaný telefonicky kontaktoval žalobcu za účelom preverenia stavu vybavenia jeho žiadosti o uzavretie zmluvy o združenej dodávke elektriny. Z uvedeného telefonického hovoru jednoznačne vyplýva, že žalovaný podal písomne žiadosť o uzavretie zmluvy o združenej dodávke elektriny, pričom požiadal urýchlené vybavenie tejto žiadosti, nakoľko na predmetnom odbernom mieste bývajú nájomníci. Súd túto žiadosť žalovaného považuje za návrh na uzavretie zmluvy, keďže podľa názoru je táto žiadosť dostatočne určitá, pričom vôľa žalovaného nepochybne smeruje k uzatvoreniu zmluvy o združenej dodávke elektriny. Čo sa týka náležitostí prijatia návrhu, podľa Občianskeho zákonníka sa na účinné prijatie návrhu nevyžaduje vždy výslovné vyhlásenie osoby, ktorej je návrh určený, že má vôľu prijať tento návrh, ale postačuje aj jej iné včasné konanie, z ktorého je zrejmé, že vyjadruje súhlas s návrhom. Žalobca vo veci preukázal, že návrhu vyhovel, keďže predložil zmluvu o združenej dodávke elektriny, dohodu o preddavkových platbách, ako aj list, v ktorom poďakoval žalovanému za dôveru a využívanie služieb žalobcu. Žalovaný síce tvrdí, že zmluvu nepodpísal, na uzavretie a účinnosť zmluvy to však v tomto prípade nemá žiadny dopad, keďže ako to súd uvádza aj vyššie, zákon o energetike nevyžaduje na platnosť zmluvy písomnú formu, pričom žalovaný konal takým spôsobom, z ktorého je nepochybne, že o prijatí návrhu zo strany žalobcu musel vedieť, nakoľko mu platil aj preddavkové platby. Žalovaný

dokonca sám potvrdil existenciu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami, kedy v liste zo dňa 26.09.2017 uvádzal, že má so žalobcom uzatvorenú zmluvu č. 6200000662 na dodávku elektriny na adrese E. XXX, C.. Žalovaný tiež namietal, že zmluva o združenej dodávke elektriny nebola podpísaná dvomi členmi predstavenstva, ktorí by mali konať za žalobcu. Súd na tomto mieste podotýka, že konanie za právnickú osobu podnikateľa upravujú predpisy obchodného práva. Je nepochybné, že žalobca je právnická osoba založená za účelom podnikania v energetike, predovšetkým na dodávanie elektriny, prípadne iných druhov energie koncovým odberateľom. Túto činnosť by však nezvládala, keby za ňu mohli konať jedine členovia jej štatutárneho orgánu. Z toho dôvodu zamestnáva viaceru osôb, ktorých úlohou je uzatváranie obchodov v mene spoločnosti, pričom v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka takéto právne úkony sú platné a zaväzujú žalobcu v rovnakom rozsahu, ako keby ich uzavierali členovia jeho štatutárneho orgánu, keďže zamestnanci poverení na uzatváranie obchodov žalobcu sú zo zákona splnomocnení na všetky úkony, ku ktorým obvykle dochádza pri tejto ich činnosti. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že medzi zmluvnými stranami bola platne uzavretá zmluva o združenej dodávke elektriny, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu dodávať na odberné miesto určené žalovaným elektrinu, a na druhej strane záväzok žalovaného zaplatiť cenu za dodanú elektrinu. Čo sa týka práva odberateľa na poskytnutie písomnej informácie o obsahu zmluvy o združenej dodávke elektriny v primeranom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy, tak toto právo v zmysle § 17 ods. 1 zákona o energetike treba aplikovať spolu s ustanovením § 17a ods. 4 zákona o energetike, nakoľko ide o zmluvu uzavretú na diaľku. Podľa tohto ustanovenia ak sa zmluva uzatvára na základe požiadavky odberateľa elektriny v domácnosti na uzavretie zmluvy je dodávateľ povinný poskytnúť potrebné informácie pred tým, ako odberateľ elektriny v domácnosti odošle požiadavku na uzavretie zmluvy. Súd má za to, že žalobca túto svoju povinnosť splnil, čo vyplýva predovšetkým z konania žalovaného, kedy žalovaný sám uviedol, že podáva opakovanú žiadosť o uzavretie zmluvy o združenej dodávke elektriny, pričom túto žiadosť podával písomne v listinnej forme a žalobcovi ju doručil poštou. Tým pádom mal dostatok času na preverenie dodávateľov elektriny na trhu, pričom každý z nich má na webovej stránke uvedené podmienky uzavretia zmlúv o združenej dodávke elektriny, pričom, ak mal žalovaný k dispozícii písomnú žiadosť, či už vytlačenú z webovej stránky žalobcu, alebo zabezpečenú osobne z prevádzky žalobcu, musel mať nepochybne prístup aj k informáciám ktoré mu musí poskytnúť dodávateľ energie pred uzatvorením zmluvy. Žalobca v žalobe tiež tvrdil, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky a cenník, ktoré aj pripojil k žalobe. Súdu je známe (§ 186 ods. 1 CSP), že obchodné podmienky, na ktoré sa žalobca odvolával, „platia pre všetky produkty, ktoré ponúka dodávateľ odberateľom elektriny...“ (čl. XVII ods. 17.4). To znamená, že platia aj pre produkt, ktorý žalobca žalovanému vyúčtoval žalobou uplatnenou faktúrou. Táto faktúra pritom obsahuje cenu za dodanú elektrinu a súvisiace služby. Cena za dodávku elektriny sa odberateľovi účtuje „podľa v čase vykonania dodávky elektriny platného a účinného cenníka v zmluvne dohodnutej sadzbe“, čo je zrejme z čl. IV ods. 4.1 obchodných podmienok žalobcu. Do pozornosti treba dať aj ustanovenie čl. IV ods. 4.3 obchodných podmienok, podľa ktorého mal žalovaný potvrdiť oboznámenie sa s cenníkom a jednotlivými cenníkmi služieb práve „podpisom zmluvy“. V tomto smere však súd poukazuje na to, že žalovaný mal možnosť oboznámiť sa so všeobecnými obchodnými podmienkami pred podaním žiadosti, a taktiež na skutočnosť, že ide o zmluvu uzavretú na diaľku, pri ktorej nedochádza k osobnému kontaktu medzi zmluvnými stranami, pričom už z vyššie popísaného konania žalovaného je zrejme, že sa musel so zmluvou, ako aj k nej patriacimi obchodnými podmienkami oboznámiť napriek tomu, že žalobcovi nedoručil podpísanú verziu zmluvy o združenej dodávke elektriny. Z toho dôvodu súd nepovažoval absenciu podpisu žalovaného za dostatočný dôvod na vyslovenie neplatnosti zmluvy o združenej dodávke elektriny. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie uzavrel, že medzi stranami existoval zmluvný vzťah na základe ktorého žalobca poskytoval elektrinu žalovanému a žalovaný riadne uhrádzal preddavkové platby žalobcovi. Na konci zúčtovacieho obdobia následne žalobca vyúčtovacou faktúrou č. VS 7210828999 splatnou 17.10.2018 vo výške 1 297,31 € vyúčtoval žalovanému cenu za dodávku elektriny, pričom v predmetnej faktúre zohľadnil aj preddavkové platby zo strany žalovaného a v konaní si neuplatnil sumu za vystavené upomienky a vyúčtované úroky z omeškania, ktoré sú vo faktúre taktiež uvedené. Žalobca uviedol, že zo strany žalovaného evidoval čiastočné úhrady faktúry spolu vo výške 531,39 €. Aj z toho dôvodu považoval súd námietku žalovaného, že mu nebola doručená predmetná faktúra za irelevantnú, keďže z konania žalovaného vyplýva, že musel mať vedomosť o existencii predmetnej faktúry, keď ju čiastočne splácal. Taktiež žiadny právny predpis nevyžaduje doručenie faktúr do vlastných rúk, či doporučené, avšak napriek tomu, vzhľadom na už spomenuté konanie žalovaného má súd za to, že faktúra mu bola riadne doručená a tým pádom mal o nej aj vedomosť. Na druhej strane tiež odkazuje na to, že aj spotrebiteľia by mali byť obozretní a mali by vystupovať vo svojich záväzkových vzťahoch s určitou mierou zodpovednosti a starostlivosti, keďže je

v praxi je bežné, že ak niekto platí preddavkové platby dodávateľovi energie za dodávku určitej energie, vždy na konci zúčtovacieho obdobia dodávateľ vystaví faktúru a v závislosti od toho či vznikol preplatok, alebo nedoplatok na cene za dodané energie, buď vráti odberateľovi preplatok, alebo odberateľa vyzve na uhradenie nedoplatku. Z toho dôvodu mohol žalovaný očakávať, že bola vystavená zúčtovacia faktúra za dodávku elektriny zo strany žalobcu. Taktiež súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v krátkom časovom horizonte po vystavení zúčtovacej faktúry zmenil dodávateľa elektriny, t. j. v čase keď uhradil jednotlivé časti vyfakturovanej sumy žalobcovi už mal uzatvorenú zmluvu o združenej dodávke elektriny s iným dodávateľom. Na základe toho nemožno predpokladať ani to, že žalovaný naďalej platil žalobcovi len preddavkové platby za dodávanie elektriny, ale a contrario, teda dá sa vo veľkej miere predpokladať, že mal vedomosť o existencii vyššie uvedenej faktúry a čiastočné úhrady, ktoré žalobcovi poukázal dňa 25.10.2018, 26.11.2018, 28.12.2018 a 07.02.2019 slúžili na čiastočnú úhradu sumy vyplývajúcej z predmetnej faktúry. Keďže žalovaný nezaplatil žalobcovi ani na základe neskoršej výzvy vystavenú faktúru v časti istiny vo výške 765,90 €, súd prvej inštancie žalobe vyhovel v celom rozsahu. Keďže sa žalovaný dostal s plnením peňažnej pohľadávky do omeškania, súd žalobcovi priznal aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 %, keďže základná úroková sadzba v čase omeškania bola vo výške 0 %, pričom túto súd zvýšil o 5 % bodov, pričom pri ich určení zohľadnil aj jednotlivé čiastkové úhrady zo strany žalovaného. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, vzniklo v zmysle § 255 ods. 1 CSP právo na plnú náhradu trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho nároku voči žalovaným.

6. Včasným odvolaním sa žalovaný domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietol, že napadnutý rozsudok je zmätočný a nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy; žalovaný žiadal predložiť zmluvu o združenej dodávke elektriny podpísanú žalovaným a predložiť ukončenie tejto zmluvy. Žalobca nedokázal, že by faktúry boli doručené žalovanému a žalovanému nebolo doručené ani odstúpenie od zmluvy. Odkázal na znenie nahrávky so zamestnankyňou žalobcu, z ktorej vyvodil, že zmluva uzavretá nebola. Tvrdil, že zmluva bola stornovaná. Naznačil, že žalobca si môže uplatňovať nárok na základe neprijateľných podmienok, ktoré by mohli byť neplatné. Na záver tvrdil, že dodávateľ konal na ujmu jeho práv.

7. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie a trval na svojich predchádzajúcich skutkových tvrdeniach. Ku dňu vyjadrenia neviduje ani len čiastočnú úhradu žalovanej istiny s príslušenstvom. K tvrdeniu žalovaného týkajúceho sa údajného nedoručenia vyúčtovacej faktúry si dovoľujeme uviesť, že vyúčtovacia faktúra č. 7210828999 za uvedený zmluvný účet č. XXXXXXXXXX bola žalovanému odoslaná dňa 04.10.2018 prostredníctvom emailu, ktorý poskytol žalovaný.

8. Odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj predchádzajúce konanie pred súdom prvej inštancie aj z hľadiska väd týkajúcich sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP) bez nariadenia pojednávania, pretože neboli splnené podmienky § 385 ods. 1 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. Na účely vyhodnotenia odvolania žalovaného odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti rozhodné pre posúdenie uplatneného nároku (bod 3 vyššie). Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie v rozsahu, v akom sú relevantné pre rozhodnutie, a pokiaľ ide o podstatné tvrdenia žalovaného uvedené v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP), odvolací súd k nim dopĺňa tieto úvahy:

10. Hneď na úvod treba odmietnuť výčitku žalovaného, že napadnutý rozsudok je zjavne neodôvodnený, že nespĺňa ústavné požiadavky na súdnu ochranu a že porušuje právo žalovaného na spravodlivý proces. Z rozsudku sú ľahko spoznatelné myšlienkové pochody súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil svoje skutkové a právne závery. Súd prvej inštancie sa v ňom dostatočným spôsobom venuje aj podstatným argumentom, ktoré žalovaný v konaní predniesol. Napadnutý rozsudok plne vyhovuje kvalitatívnym požiadavkám, ktoré na jeho odôvodnenie klade § 220 ods. 2 CSP.

11. Neobstojí ani druhá podstatná odvolacia námietka žalovaného, ktorou súdu prvej inštancie vyčíta, že nevykonal ním navrhované dôkazy. Žalovaný v tejto súvislosti vyjadril nespokojnosť s tým, že súd prvej inštancie nepožadoval od žalobcu, aby predložil zmluvu o združenej dodávke elektriny

podpísanú žalovaným a ukončenie tejto zmluvy. Tu ale vskutku nejde o návrhy žalovaného na vykonanie dokazovania, ale o vyjadrenie názoru na hodnotenie skutkového stavu, aký vyplynul z tvrdení strán a dovtedy predložených dôkazov. Hodnotenie dokazovania je však úlohou súdu, nie strany (§ 191 ods. 1 CSP). Strana síce môže s týmto hodnotením nesúhlasiť, to ale neznamená, že jeho nesúhlas je návrhom na vykonanie (ďalšieho) dokazovania. Preto nie je nedostatkom napadnutého rozsudku ani to, ak nevysvetlil, prečo takéto dokazovanie nevykonával.

12. Okrem toho súd nie je povinný vykonať všetky stranou navrhované dôkazy. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok). Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (pozri § 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

13. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k záveru o tom, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu zmluvy o združenej dodávke elektriny z 05.10.2016, na základe ktorej žalobca žalovanému dodával elektrinu a účtoval odmenu za jej dodávku (bod 33 napadnutého rozsudku). Ozrejmil, že zmluva bola uzavretá na diaľku na základe písomnej žiadosti žalovaného, ktorú posúdil ako návrh na uzavretie zmluvy podľa § 43a ods. 1 OZ (bod 30 napadnutého rozsudku). Prijatie návrhu žalobcom podľa § 43c ods. 1 OZ vyvodil z toho, že žalobca predložil zmluvu o združenej dodávke elektriny, dohodu o preddavkových platbách, ako aj list, v ktorom poďakoval žalovanému za dôveru a využívanie služieb žalobcu (bod 31 napadnutého rozsudku). Tieto právne úkony považoval za dostatočné, aby viedli k vzniku zmluvy, čo odôvodnil aj tým, že zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinný v čase uzavretia zmluvy, nevyžadoval na platnosť zmluvy o združenej dodávke elektriny písomnú formu (bod 29 napadnutého rozsudku). Voči týmto právnym záverom súdu prvej inštancie žalovaný v odvolaní nepredniesol žiadnu konkrétnu odvolaciu argumentáciu, takže ani odvolací súd nemá dostatočný priestor na ich spochybnenie (§ 380 CSP). Právne posúdenie otázky vzniku spornej zmluvy treba preto považovať za správne. V takom prípade je aj zjavné, že dokazovanie listinou obsahujúcou podpisy oboch strán by bolo nadbytočné.

14. Keďže sa nemožno stotožniť s odvolacími námietkami žalovaného voči záveru o tom, že došlo k uzavretiu zmluvy o združenej dodávke elektriny, už ani preto nemôže byť dôvodná jeho výhrada, že súd prvej inštancie nevyhovел jeho žiadosti zaviazat žalobcu, aby predložil dôkaz o ukončení zmluvy, lebo taká zmluva podľa žalovaného ani neexistuje.

15. Odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a e) CSP preto neboli naplnené.

16. Ďalšie odvolacie argumenty žalovaného sú zrejme odrazom nepochopenia odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré je inak v tomto smere správne a vnútorne koherentné, prípadne predstavujú pokus o zavádzanie odvolacieho súdu. Hoci žalovaný vo svojom odvolaní zdôraznil, že operátorka žalobcu sa v telefonickom rozhovore so žalovaným vyjadřila, že zmluvu nevie nájsť, lebo je stornovaná, táto skutočnosť nie je z hľadiska prejednávanej veci podstatná. Ako to ozrejmil už súd prvej inštancie, z telefonického rozhovoru vyplýva, že žalovaný žiadal o uzavretie zmluvy opakovane (bod 34 napadnutého rozsudku), takže ak aj žalovaný tvrdí, že zmluva mala byť platná do 29.09.2016, je potom logické, že ak sa žalovaný v telefonáte domáha vyhoveniu jeho žiadosti, tak poznámka operátorky o stornovaní zmluvy sa nemohla týkať zmluvy, ktorú strany následne (05.10.2016) uzavreli, ale zmluvy, ktorá bola platná do 29.09.2016.

17. Žalovaného námietky voči skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o uzavretie a totožnosť zmluvy, nie sú preto spôsobilé spochybnit správnosť úvah súdu prvej inštancie. Odvolací súd ich nepovažuje za potrebné v celosti opakovať, ale odkazuje len na podstatné konštatovanie, ktoré ani žalovaný v odvolaní nespochybnil, že žalovaný dokonca sám potvrdil existenciu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami, keď v liste zo dňa 26.09.2017 uvádzal, že má so žalobcom uzatvorenú zmluvu č. 6200000662 na dodávku elektriny na adrese E. XXX, C. (bod 31 napadnutého rozsudku) a že mu platil preddavky s rovnakým variabilným číslom.

18. Súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal aj s tvrdením žalovaného, že sporná vyúčtovacia faktúra mu nebola doručená (bod 36 napadnutého rozsudku). Žalovaný ani v tejto súvislosti v odvolaní

nepredniesol žiadne nové argumenty a ani konkrétnu polemiku s úvahami, na základe ktorých súd prvej inštancie dospel k skutkovému záveru, že žalobca preukázal doručenie faktúry žalovanému. Jeho názor, že žalobca nepreukázal jej doručenie, je opäť len názorom na hodnotenie dokazovania, ktorý však žalovaný bližšie neodôvodňuje. Odvolací súd nevidí v úvahách súdu prvej inštancie taký logický rozpor alebo iný podobný nedostatok, ktorý by relevantným spôsobom spochybnil záver o doručení vyúčtovacej faktúry žalovanému.

19. Nie je preto daný ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

20. Pokiaľ ide o zvyšok odvolania žalovaného, táto obsahuje len všeobecné odkazy na právne predpisy a teoretické úvahy, ktoré ale nie sú nijako naviazané na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v dôsledku čoho ich nemožno ani považovať za dostatočne konkrétnu a relevantnú výhradu voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Žalovaný síce v odvolaní vymenoval zákonom prípustné odvolacie dôvody [okrem § 365 ods. 1 písm. c) CSP], ale jeho podanie vo výsledku nemožno vyhodnotiť ako obsahujúce riadne vymedzenie všetkých uplatňovaných odvolacích dôvodov. Tými je ale odvolací súd podľa už citovaného § 380 CSP viazaný (s výnimkou procesných podmienok, o ktoré ale v tejto veci nejde). Keďže na doplnenie odvolacích dôvodov sa odvolateľ ani nevyzýva (§ 373 ods. 1 CSP), odvolací súd musel odvolanie žalovaného posúdiť ako celkom nespôsobilé prívodiť odlišné rozhodnutie vo veci, než k akému dospel súd prvej inštancie.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy odvolací súd napadnutý rozsudok v znení opravného uznesenia potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP) ako vecne správny (výrok I).

22. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, musel odvolací súd rozhodnúť aj o nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP). V danom prípade žalovaný so svojím odvolaním neuspel, takže odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu všetkých trov odvolacieho konania (výrok II).

23. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie za podmienok § 419 a § 420 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozsudku na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenie veci, ktorej sa týka, označenie a podpis dovolateľa) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ktorý musí dovolanie a iné podania dovolateľa spísať, ibaže ide o prípady § 429 ods. 2 CSP.